

Sygn. akt: KIO 1332/19

WYROK
z dnia 30.07.2019 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Emil Kawa

Protokolant: Mikołaj Kraska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 lipca 2019 roku w Warszawie, odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 15.07.2019 r. przez wykonawcę **PARAMEDYK J. D., ul. Słoneczna 2, 05-270 Marki** w postępowaniu prowadzonym przez **Wojskowy Ośrodek Farmacji i Techniki Medycznej – Celestynów, Wojska Polskiego 57, 05-430 Celestynów**

orzeka

1. Umarza postępowanie w zakresie zarzutu odrzucenia oferty odwołującego w zadaniu 155 i części zarzutu 156 z powodu jego uwzględnienia przez zamawiającego
2. Oddala odwołanie w zakresie zarzutu 156 w części dotyczącej konstrukcji opatrunku tj. nieuwzględnionej przez zamawiającego
3. Kosztami postępowania obciąża odwołującego PARAMEDYK J. D., ul. Słoneczna 2, 05-270 Marki i zalicza w poczet kosztów postępowania kwotę 15 000,00 (piętnaście tysięcy) złotych uiszczonych przez odwołującego tytułem wpisu od odwołania
4. Zasądza od odwołującego na rzecz zamawiającego Wojskowy Ośrodek Farmacji i Techniki Medycznej – Celestynów, Wojska Polskiego 57, 05-430 Celestynów kwotę 3 600,00 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztu wynagrodzenia pełnomocnika.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (tj. Dz. U z 2019 poz.730) na niniejszy wyrok- w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie.

Przewodniczący

UZASADNIENIE

Wojskowy Ośrodek Farmacji i Techniki Medycznej – Celestynów, Wojska Polskiego 57, 05-430 Celestynów, dalej zwany „Zamawiającym” prowadzi postępowanie w trybie przetargu nieograniczonego na: „Dostawę medycznych środków materiałowych dla RBZMed” — sprawa nr WOFiTM/7/2019/PN.

Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w DUWE w dniu 6 lutego 2019 r. pod numerem 2019/S 026 - 057472,

W dniu 4 lipca 2019 r. Odwołujący został poinformowany przez Zamawiającego o wyborze najkorzystniejszej oferty w zakresie zadania nr 156 (tj. oferty spółki Paramedica Mil-Sys sp. z o.o.). Następnie w dniu 12 lipca 2019 r. Odwołujący powziął wiedzę o dokonanych przez Zamawiającego wyborze oferty w zakresie zadania nr 155 (tj. oferty spółki Medline sp. z o.o.) oraz o odrzuceniu jego oferty (w zakresie zadania nr 155 i 156) na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp., tj. w oparciu o przesłankę, że jej treść nie odpowiada treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia.

Od takiej czynności Zamawiającego wykonawca PARAMEDYK J. D., ul. Słoneczna 2, 05-270 Marki, zwany dalej „Odwołującym” wniósł odwołanie do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej.

We wniesionym odwołaniu zarzucił Zamawiającemu naruszenie:

w zakresie dotyczącym zadania nr 155

1) art. 7 ust. 1 w związku z art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp. poprzez uznanie, że oferta Odwołującego nie odpowiada treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia — w zakresie dotyczącym zadania nr 155 podczas gdy, oferta ta jest zgodna z treścią siwz.

Wbrew twierdzeniom Zamawiającego, Wykonawca złożył bowiem wszystkie wskazane w treści siwz dokumenty na potwierdzenie, że oferowane przez Odwołującego dostawy (wyroby medyczne) odpowiadają wymaganiom określonym przez Zamawiającego;

2) art. 7 ust. 1 w związku z art. 91 ust. 1 Pzp. poprzez uznanie oferty spółki Medline sp. z o.o. za najkorzystniejszą ofertę w Postępowaniu - w odniesieniu do zadania nr 155 - i dokonanie wyboru tej oferty, podczas gdy najkorzystniejszą ofertą w postępowaniu - w odniesieniu do ww. zadania - była oferta Odwołującego.

W zakresie dotyczącym zadania nr 156

3) art. 7 ust. 1 w związku z art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp. poprzez uznanie, że oferta Odwołującego nie odpowiada treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia - w zakresie dotyczącym zadania nr 156 - podczas gdy, oferta ta jest zgodna z treścią SIWZ, a

oferowany przez odwołującego opatrunek na rany penetracyjne klatki piersiowej spełnia wszystkie wymagania wynikające z treści SIWZ.

4) art. 7 ust. 1 w związku z art. 91 ust. 1 Pzp poprzez uznanie oferty spółki Paramedica Mil-Sys sp. z o.o. za najkorzystniejszą ofertę w Postępowaniu — w odniesieniu do zadania nr 156 - i dokonanie wyboru tej oferty, podczas gdy najkorzystniejszą ofertą w postępowaniu — w odniesieniu do ww. zadania - była oferta Odwołującego.

Mając na względzie przedstawione zarzuty wniósł o:

- 1) uznanie odwołania za zasadne i przeprowadzenie dowodów wskazanych w niniejszym odwołaniu;
- 2) nakazanie Zamawiającemu unieważnienia czynności odrzucenia oferty Wykonawcy z Postępowania w zakresie dotyczącym zadania nr 155 i 156;
- 3) nakazanie Zamawiającemu unieważnienia czynności wyboru oferty Medline sp. z o.o. w Postępowaniu, w zakresie dotyczącym zadania nr 155;
- 4) nakazanie Zamawiającemu unieważnienia czynności wyboru oferty Paramedica Mil-Sys sp. z o.o. w Postępowaniu, w zakresie dotyczącym zadania nr 156;
- 5) nakazanie Zamawiającemu powtórzenia czynności badania i oceny ofert w Postępowaniu w zakresie dotyczącym zadania nr 155 i 156;
- 6) nakazanie Zamawiającemu powtórzenia czynności wyboru oferty w przedmiotowym Postępowaniu z grona pozostałych (nieodrzuconych) ofert w zakresie dotyczącym pakietów nr 155 i 156.

Wskazać należy, że Zamawiający pismem z dnia 30 lipca 2019 roku będącym odpowiedzią na odwołanie, oświadczył, że uwzględni w całości zarzuty w zakresie pakietu 155 i częściowo w zakresie pakietu 156 odnoszącego się do prawidłowego zaoferowania opakowania opatrunku. W tym zakresie z powyższego powodu Izba umorzyła postępowanie odwoławcze. Natomiast Zamawiający nie uwzględnił zarzutu w zakresie konstrukcji opatrunku na rany penetracyjne klatki piersiowej.

Wobec powyższego Izba uznała za zasadne przedstawienie stanowiska Odwołującego zawartego w odwołaniu, tylko w zakresie nieuwzględnionej części zarzutu odnoszącego się do zadania nr 156. Natomiast stanowisko Zamawiającego zawarte w odpowiedzi na odwołanie dotyczyło tylko części nieuwzględnionego zarzutu w zakresie zadania 156.

Podał, że w Wymaganiach Eksploatacyjno-Technicznych (WET) stanowiących załącznik nr 5a do SIWZ, w odniesieniu do opatrunku na rany penetracyjne klatki piersiowej, Zamawiający wskazał, że opatrunek powinien być *„wentylowy: z trójdzielną zastawką jednokierunkową lub wykorzystujący zastawkowa metodę opatrywania odmy otwartej poprzez pokrycie otworu rany tworzywem sztucznym folia) z wylotem lub wylotami) powietrza*

poza obszarem rany (folia musi w sposób skuteczny spełniać funkcję zastawki/zaworu jednokierunkowego) — zob. pkt 15, str. 9 WET.

Odrzucając ofertę Odwołującego w zakresie zadania nr 156 Zamawiający przyjął, że *„Wykonawca zaoferował opatrunek: wentylowy; wykorzystujący zastawkową metodę opatrywania odmy otwartej poprzez pokrycie otworu tworzywem sztucznym (folią) z czterema okrągłymi otworami. Zaoferowany opatrunek posiada inne niż dopuszczalne z WE-T rozwiązanie w zakresie konstrukcji...”.*

Podkreślił, że wbrew twierdzeniom Zamawiającego oferowany przez Odwołującego opatrunek spełnia wszystkie wymagania określone w WE-T. WE-T nie przesądza liczby wylotów (otworów), a co za tym idzie sam fakt, że otworów tych jest cztery nie świadczy jeszcze o niezgodności oferty z treścią SIWZ. Dodał, że właściwa powierzchnia opatrunku (która mieści się w obrysie mniejszego kwadratu) i która przyklejana jest na ranę, nie ma więc żadnych otworów. Wbrew twierdzeniom Zamawiającego — gwarantuje skuteczne spełnienie funkcji zastawki/zaworu jednokierunkowego. Umożliwia ono bowiem przedostawanie się tak powietrza tylko w jedną stronę. Stwierdził, że „ryzyko iż jeden z otworów może znaleźć się w obszarze rany” nie występuje, gdyż należy bowiem pamiętać, że opatrunkiem posługiwać się będą przeszkoleni żołnierze w zakresie udzielania pierwszej pomocy według procedur ratownictwa w warunkach taktycznych.

Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie w zakresie nieuwzględnionego zarzutu podał, że zaoferowany opatrunek posiada inne niż dopuszczalne z WE-T rozwiązanie w zakresie konstrukcji, tzn. jest on w postaci folii z czterema okrągłymi otworami umiejscowionymi w jego powierzchni. Rozwiązanie to nie gwarantuje skutecznego spełnienia funkcji zastawki/zaworu jednokierunkowego oraz stwarza ryzyko iż jeden z otworów może znaleźć się w obszarze rany.

Odnosząc się do stwierdzenia Odwołującego, że *„Właściwa powierzchnia opatrunku (która mieści się w obrysie mniejszego kwadratu) i która przyklejana jest na ranę, nie ma więc żadnych otworów”* podał, że powyższy opis opatrunku jak i jego zdjęcie potwierdza, że oferowany opatrunek nie posiada w swojej powierzchni *zastawki trójdzielnej* ani *wylotu (lub wylotów) powietrza poza obszarem rany* zamiast tego posiada on 4 otwory skupione w jego środkowej części przez co brak jest zgodności jego budowy z wymaganiami WET zawartymi w punkcie 15 p.pkt 2b).

Zwrócił także uwagę na fakt, że Odwołujący w odwołaniu wskazuje, że *„właściwa powierzchnia”* opatrunku stanowi wyłącznie przestrzeń w postaci kwadratu tworzonego pomiędzy otworami znajdującymi się w jego powierzchni, która jest przyklejana jest na ranę. Natomiast w punkcie 15 ppkt 2a Zamawiający jasno i precyzyjnie sformułował wymagania co do wielkości opatrunku na rany penetracyjne klatki piersiowej, które wynikają z wieloletniego doświadczenia w zakresie urazów klatki piersiowej na polu walki tj. (...) *kształt okrągły o*

średnicy minimum 14 cm lub owalny o wymiarach 17 cm x 14 cm ±10% lub w kształcie prostokąta o wymiarach 15x20 cm ±10% z zaokrąglonymi narożnikami lub w kształcie kwadratu o wymiarach 15 x 15 cm ±10% z zaokrąglonymi narożnikami; (...).

Podkreślił, że w opisie WET Zamawiający w żadnym miejscu nie zawarł użytego przez odwołującego sformułowania „*właściwa powierzchnia opatrunku*” gdyż zgodnie jego wymaganiami podział na część *właściwą* (czyt. użytkową) i *niewłaściwą* (czyt. bezużyteczną) nie jest dopuszczalny i wymagany opatrunek musi spełniać swoją rolę w całej swojej powierzchni. Zaopatrywane nim rany penetracyjne klatki piersiowej mogą mieć różną wielkość jak również mogą występować w ilości większej niż jedna w przestrzeni wskazanej przez Zamawiającego jako wymagana wielkość opatrunku opisana powyżej. W tym przypadku skuteczne zaopatrzenie odmy klatki piersiowej oferowanym opatrunkiem nie jest możliwe. Istotą działania opatrunku wentylowego jest zabezpieczenie rany przed dostaniem się do wnętrza klatki piersiowej powietrza z zewnątrz, oraz ewentualne umożliwienie odprowadzenia nadmiaru powietrza poprzez zastawki jednokierunkowe na zewnątrz klatki piersiowej. Sposób mocowania foli w oferowanym opatrunku, nie zapewnia powyższego w każdych warunkach. Istnieje duże ryzyko, że podczas niesienia pomocy poszkodowanemu w warunkach realnego zagrożenia i/lub ograniczonej widoczności opatrunek zostanie założony w sposób nie pożądany, prowadząc do pogorszenia stanu poszkodowanego, a w konsekwencji nawet śmierci.

Konstrukcja opatrunku, a przede wszystkim kształt, powoduje zmniejszenie spektrum jego zastosowania w porównaniu z innymi dostępnymi na rynku rozwiązaniami. Opatrunek ma ograniczone możliwości użycia w przypadku ran o nieregularnych brzegach lub np.: rany klutej o charakterystycznym kształcie zbliżonym do litery V, czy wreszcie kilku ran znajdujących się obok siebie. Wynika to z wysokiego ryzyka, że jeden z czterech otworów znajdzie się nad powierzchnią rany, co spowoduje przedostanie się powietrza do klatki piersiowej, rozwój odmy prężnej, a w konsekwencji śmierć poszkodowanego.

Do odpowiedzi na odwołanie Zamawiający załączył pismo nazwane opinią sporządzona na wniosek Zamawiającego przez ratownika medycznego sierż. P. K. . Przedmiotowa opinia została przez Izbę uznana za pismo procesowe Zamawiającego zawierające jego stanowisko w przedmiotowej sprawie.

W przedmiotowym piśmie autor opinii wskazuje, że po *wnikliwym przyjrzeniu się opatrunkowi oferowanemu przez firmę Paramedyk stwierdzam, że nie gwarantuje skutecznego zabezpieczenia rany penetrującej klatki piersiowej*. Przedmiotowy opatrunek nie spełnia wymagań eksploatacyjno- technicznych stawianych dla tego typu opatrunków przez Zamawiającego w punkcie 2a i 2b. Na powyższe ma wpływ przede wszystkim konstrukcja oferowanego opatrunku wynikająca z „pokrycie otworu tworzywem sztucznym (folią) z

czterema okrągłymi otworami” zamiast wymaganego „pokrycie otworu rany tworzywem sztucznym (folią) z wylotem (lub wylotami) powietrza poza obszarem rany.

Zwrócił uwagę także na fakt, że konstrukcja opatrunku, powoduje, że jego powierzchnia użytkowa jest drastycznie ograniczona przez obecność czterech otworów i nie odpowiada wymaganiom z pkt 15 ppkt 2a WET. Podał, że opatrunki wentylowane winny skutecznie spełniać swoją funkcję na całej powierzchni, zaś zastawka umożliwia przepływ powietrza tylko w jedną stronę, na zewnątrz klatki piersiowej. Natomiast oferowany przez firmę Paramedyk opatrupek na rany penetracyjne klatki piersiowej charakteryzuje się zastosowaniem folii w której w czterech miejscach znajdują się otwory nie będące zastawkami, co umożliwia przepływ powietrza w dwie strony i drastycznie ogranicza właściwą powierzchnię opatrunku do małej przestrzeni ograniczonej otworami. Podkreślił także, że tak skonstruowane opatrunki mogą znaleźć zastosowanie w warunkach szpitalnych, gdzie jest możliwość precyzyjnego dopasowania umiejscowienia opatrunku zarówno do rany, jak i jej wielkości.

Krajowa Izba Odwoławcza rozpoznając złożone odwołanie na rozprawie i uwzględniając dokumentację z niniejszego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego oraz stanowiska stron postępowania, zaprezentowane na piśmie i do protokołu rozprawy zważyła, co następuje:

Odwołanie, jest niezasadne.

W pierwszej kolejności Izba stwierdziła, że nie została wypełniona żadna z przesłanek ustawowych skutkujących odrzuceniem odwołania, wynikających z art. 189 ust. 2 ustawy Pzp. Izba uznała, że Odwołujący wnosząc odwołanie wykazał spełnienie przesłanek interesu o których mowa w art. 179 ust.1 Pzp,.

Osią sporu pomiędzy stronami w sprawie była kwestia, czy w tak zaistniałym stanie faktycznym Zamawiający miał podstawy do odrzucenia oferty Odwołującego z powodu jej niezgodności z treścią SIWZ – opisanych w wymaganiach WE-T.

Zgodnie z treścią art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp, Zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli jej treść nie odpowiada treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia, z zastrzeżeniem art. 87 ust. 2 pkt 3 ustawy. Odwołujący nie podniósł zarzutu co do możliwości poprawy treści oferty stwierdzając, iż jest ona zgodna z treścią wymagań Zamawiającego.

Ponadto jednym z zasadniczych argumentów Odwołującego było stanowisko, że w przypadku wątpliwości co do rzeczywistych intencji Zamawiającego wyrażonych w treści SIWZ, a w szczególności w WE-T to wszelkie wątpliwości w tym zakresie winny być interpretowane na korzyść wykonawcy. Odnosząc się do powyższego Izba nie uznaje, że powyższy pogląd jest bezwarunkowo zasadny w tym stanie faktycznym. Zwrócić należy

uwagę na fakt, iż od kilku lat zostało ukształtowane orzecznictwo zarówno sądów jak i KIO, iż w zakresie możliwości złożenia prawidłowej oferty, strony winny ze sobą współpracować. Wskazać należy chociażby na wyrok KIO z dnia 23 sierpnia 2013 r sygn. KIO 1945/13, gdzie Izba uznała, że wykonawca formalnie nie obowiązkowi wnioskowania o wyjaśnienia do zamawiającego, jednak nie zwalnia go to od dołożenia należytej staranności w celu ustalenia sposobu złożenia prawidłowej oferty. Tym samym wykonawca nie może powoływać się na domniemane nieścisłości w opisie przedmiotu zamówienia, o których wyjaśnienie nie wnioskował. Sąd Najwyższy w wyroku z 5 czerwca 2014 r., sygn. akt: IV CSK 626/13 wskazał, że niezwrócenie się przez wykonawcę do zamawiającego – w razie uzasadnionych wątpliwości – o wyjaśnienie treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia, może uzasadniać zarzut niedochowania należytej staranności zawodowej (art. 355 § 2 KC), co może skutkować nieuwzględnieniem zarzutów wykonawcy w tym zakresie. Podobnie KIO w wyroku KIO 156/16; KIO 161/16 wskazała, że w art. 38 Pzp. w zw. z art. 354 § 2 k.c. ustanowiono zarówno uprawnienie, jak i obowiązek zwrócenia się do zamawiającego o wyjaśnienie treści SIWZ w szczególności w sytuacji, kiedy brak wyjaśnień miał wpływ na poprawność złożonej oferty.

Przechodząc do oceny zasadności podtrzymanego przez Odwołującego zarzutu dotyczącego zadania 156 w zakresie konstrukcji opatrunku, Izba stwierdza, że nie podziela w tym zakresie zarzutów zawartych w odwołaniu i aprobuje ustalenia faktyczne poczynione przez Zamawiającego w trakcie badania i oceny ofert, uznając je za własne. Wobec czego nie zachodzi potrzeba ponownego pełnego przytaczania stanowiska Zamawiającego powyżej przedstawionego. Izba powyższe ustalenia Zamawiającego uzupełnia o następujące niżej wymienione ustalenia i okoliczności.

W zakresie zarzutu dotyczącego niezasadnego odrzucenia oferty Odwołującego, gdyż zaoferowany opatrunek spełnia wymagania Zamawiającego Izba uznaje bezpodstawność tego zarzutu. Poza sporem zdaniem Izby jest kwestia, że Zamawiający wymagał zaoferowania mu opatrunku na rany penetracyjne klatki piersiowej o *średnicy minimum 14 cm lub owalny o wymiarach 17 cm x 14 cm ±10% lub w kształcie prostokąta o wymiarach 15 x 20 cm ±10% z zaokrąglonymi narożnikami lub w kształcie kwadratu o wymiarach 15 x 15 cm ±10% z zaokrąglonymi narożnikami*. Zaoferowany opatrunek nie spełnia tego wymagania, gdyż jak wskazuje sam Zamawiający w zaoferowanym opatrunku można wyróżnić „właściwą powierzchnię” opatrunku, która stanowi wyłącznie przestrzeń w postaci kwadratu tworzonego pomiędzy otworami wentylacyjnymi znajdującymi się w jego powierzchni. Tym samym faktyczną użytkową częścią opatrunku zaoferowanego przez Odwołującego jest tylko środkowa jego część. Zgodzić się należy z Zamawiającym, że taki układ otworów wentylacyjnych powoduje sytuację, że powierzchnia użytkowa opatrunku jest

drastycznie ograniczona w sytuacji, kiedy opatrunki wentylowane winny skutecznie spełniać swoją funkcję na całej powierzchni.

Za niesporną pomiędzy stronami była kwestia, iż tego rodzaju opatrunek jest właściwy do opatrywania ran postrzałowych, których średnica jest niewielka i wynosi ok. 2 cm. Jednakże Zamawiający podnosił, że zamawiany opatrunek winien mieć zastosowanie także w przypadku ran o nieregularnych brzegach, rany kłutej, czy wreszcie kilku ran znajdujących się obok siebie. Ponadto zdaniem Izby Zamawiający słusznie zwracał uwagę na okoliczności w jakich ten opatrunek będzie używany – jest to pole walki, a więc ekstremalne sytuacje (dzień – noc), kiedy osoba udzielająca pomocy medycznej nie będzie miała możliwości oceniania średnicy rany, czy też takiego nakładania opatrunku, aby jego środek znajdował się w środku rany. Żołnierz niosący pomoc na polu walki nie ma czasu na zastanawianie się nad sposobem aplikacji opatrunku. Stosowanie ma być intuicyjne i dawać 100 % skuteczności. Jednak zmniejszona powierzchnia proponowanego opatrunku zawierająca się w mniejszym kwadracie pomimo prawidłowego stosowania procedur TCCC nie pozwala skutecznie zabezpieczyć ran które może odnieść żołnierz na polu walki.

Odnosząc się do powyższego aspektu sprawy Izba uznała, że Zamawiający mógł domagać się, aby w ramach postępowania wyłoniono ofertę najkorzystniejszą z jego punktu widzenia.

Nadto Izba uznała, że zaoferowany opatrunek nie spełnia także wymagań WE-T określonych w pkt 15 ppkt 2b. Zgodnie z tym wymaganiem zaoferowany opatrunek winien posiadać *„trójdzielną zastawką jednokierunkową lub wykorzystującą zastawkową metodę opatrywania odmy otwartej poprzez pokrycie otworu rany tworzywem sztucznym (folią) z wylotem (lub wylotami) powietrza poza obszarem rany.”* W tej sytuacji niewątpliwym jest, że zaoferowany opatrunek – co Odwołujący prezentował na rozprawie posiada poza częścią środkowego kwadratu cztery otwory mające służyć do odpowietrzania rany. Otwory te nie posiadają zastawek ani nie znajdują się poza obszarem rany tj. objętym wymiarem opatrunku o którym mowa w pkt 15 ppkt 2a. W tym zakresie Odwołujący podnosił zarzut, iż Zamawiający nie podał w opisie wielkości ran do jakich opatrunek ma być stosowany. Izba po części zgadza się z odwołującym, że opis wymaganego opatrunku podany w ww. pkt 15 nie jest nazbyt precyzyjny, ale nie można dokonywać interpretacji tego opisu w ten sposób, że w takiej sytuacji właściwym będzie każdy opatrunek, którym jest możliwe zaopatrzenie niewielkiej rany. Jeśli Odwołujący tak interpretował treść postanowienia pkt 15 ppkt b to winien był wystąpić do Zamawiającego z zapytaniem odnośnie zależności pomiędzy ppkt a i b pkt 15. Dokonując powyższej oceny Izba miała na względzie fakt iż przedmiotem zamówienia jest produkt, który w określonych sytuacjach może uratować życie żołnierza. Za wyrokiem SO w Lublinie z dnia 13 marca 2019 roku sygn. akt: IX Ga 602/17 wskazać należy, że *„Nie ulega wątpliwości, że z istoty regulacji Prawa zamówień publicznych wynika, że*

celem postępowania o zamówienie publiczne jest przede wszystkim wybór oferty odpowiadającej potrzebom zamawiającego. Powyższe ma się odbywać przy poszanowaniu reguł konkurencji, a zamówienie - w swych wymaganiach stawianych wykonawcom - ma być proporcjonalne. Tego rodzaju relacja dóbr chronionych prawem pozwala na konstatację, że ustawodawca dokonał ważenia wartości i przyznał prymat interesom zamawiającego. To bowiem jego potrzeby powodują konieczność przeprowadzenia procedury zamówieniowej i im służyć ma wyznaczenie najkorzystniejszej oferty stosownie do istniejącego w tym zakresie normatywnego wzorca określonego w art. 2 pkt 5 a-b PZP”.

Izba uznała, że jeśli zamawiający wymagał spełnienia pewnego kryterium natury funkcjonalnej, którego istnienie czerpie jednocześnie uzasadnienie z potrzeb ochrony zdrowia, to takie wymaganie ma pierwszeństwo przed być może niezbyt precyzyjnym opisem wymagań postawionych zamawianemu opatrunkowi.

Wskazać należy także, iż każdy przetarg o udzielenie zamówienia publicznego jest kierowany do profesjonalnych podmiotów i tym samym ocena dokonanego opisu przedmiotu zamówienia winna być dokonywana przez pryzmat zawodowej wiedzy, którą winien legitymować się wykonawca.

Wskazać należy, że Odwołujący wnosił w odwołaniu o przesłuchanie Pana J. D. oraz o powołanie biegłego w celu ustalenia czy zaoferowany opatrunek spełnia wymagania konstrukcyjne, o których mowa w punkcie 15 ppk 2 litera b) WET.

Izba stwierdza, że Pan J. D. wypowiadał się przez cały czas rozprawy prezentując stanowisko strony odwołującej. W końcowej części rozprawy na pytanie Przewodniczącego składu o podtrzymaniu wniosków dowodowych, Odwołujący nie poparł wniosku. Nadto Izba zauważa, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w pełni wystarczał do wydania orzeczenia przez Izbę.

Podkreślić należy, że to na Odwołującym, który w zarzutach odwołania zarzucił Zamawiającemu naruszenie art. 7 ust. 1 w związku z art. 91 ust. 1 Pzp i 89 ust.1 pkt 2 Pzp, spoczywał ciężar wykazania nieprawidłowości w sporządzeniu opisu zamówienia, dokonania wyboru najkorzystniejszej oferty w zadaniu nr 156 i odrzucenia jego oferty. Wobec niesprostania temu wymogowi odwołanie podlegało oddaleniu.

Reasumując powyższe ustalenia i rozważania Izba uznała, że podstawowym celem ogłaszanego przez Zamawiającego postępowania jest wybór oferty, która spełnia i chroni uzasadnione jego potrzeby. Izba nie stwierdziła naruszenia przez Zamawiającego przepisów ustawy Pzp wskazanych w zarzutach odwołania.

Izba postanowiła jak w sentencji wyroku, orzekając na podstawie przepisów art. 190 ust.7, 191 ust.2 i 192 ust. 2 ustawy Pzp,

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku, na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 ustawy Pzp, oraz w oparciu o przepisy § 3 pkt.1a) i b) rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 roku w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (tj. Dz. U. z 2018 r. poz. 972).

Przewodniczący